

[Jytte Hilden]

området? Der ligger i finanslovsforslaget øsker om budgetforbedringer til temmelig store beløb. Der står i den boligpolitiske redegørelse, som boligministeren afgav i oktober måned, at man ønsker ændret lovgivning for det støttede byggeri, og at man ønsker ændringer for den individuelle boligstøtte.

Hvis dette ikke er et kernepunkt, når vi taler om ældrepolitik, så ved jeg slet ikke, hvad det drejer sig om. Derfor er mit spørgsmål til hr. Kofod-Svendsen: Hvorfor kan hr. Kofod-Svendsen egentlig ikke stemme for Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes og SF's dagsorden, når det, vi klart tilkendegiver i denne dagsorden, er, at det er noget, vi ikke ønsker?

Man kan ikke kun se på lang sigt, man kan ikke kun kigge langsigtede løsninger – det er vi helt med på – men hvis vi, dagen før vi laver et udvalgsarbejde, simpelt hen dramatisk har ændret forholdene for ældre på boligområdet, så kalder jeg det snyd.

Jørgen Winther (V):

Stort set har ældre mennesker det godt i Danmark. Hvis de bliver syge, kan de komme på udmærkede sygehuse. Der er plejehjem, vi har hjemmepleje, og vi har døgnpleje, og når de er raske, får de også udbetalt deres folkepension. Angående størrelsen er det sådan, at nogle er meget tilfredse, andre er mindre tilfredse, og nogle er ret utilfredse. Sådan vil det altid være.

Ældrepolitikken har i mange år slået på, at de ældre skulle kunne være længst muligt i eget hjem, og i den forbindelse er det meget vigtigt at pointere, at det selvfølgelig er her er forudsat, at det er det, som den ældre helst selv vil.

Venstre vil gerne præcisere, at der også i mange år fremover bør være rigeligt med plejehjemspladser i Danmark. Plejehjem kan ikke nedlægges, og det er sådan, at mange ængstelige og især psykisk syge – også dem, der er ensomme – ofte har brug for plejehjemspladser.

Dog er det sådan, at de, der har udelukkende somatiske, altså legemlige, sygdomme, i stor udstrækning i dag kan være i eget hjem på grund af den udmærkede døgnpleje, hjemmepleje, som findes i rigtig mange kommuner i Danmark. I dag har vi omkring 50.000 plejehjemspladser, og det er sådan, at det kan dække behovet, så det går lige op.

Angående plejehjemmene vil jeg gerne nævne, at vi finder det væsentligt, at plejehjemmene ikke bliver for store. Meget store plejehjem har ofte en indflydelse på, hvordan trivselen er på plejehjemmet, og det er i hvert fald min erfaring, at jo mindre plejehjem er, des større trivsel er der på dem, og des mere veltilfredse beboere er der på disse plejehjem.

Det er også lidt besværligt, især hvis man er ældre, konfus og senil, at man ser så mange forskellige ansigter på et større plejehjem. Det er rarere både for de ældre og for personalet, at der er så få som muligt.

Der er flere, der har været inde på, at hvad angår folkepensionens størrelse, er det et uigennemsigtigt system, vi har i dag. Og det er det, fordi vi dels har grundydelsen og dels forskellige frynsegoder såsom medicinkort, varmekhjælp, boligydelse osv. Det er meget uigennemsigtigt for den enkelte pensionist at se, hvor meget folkepension plus tillæg egentlig rummer.

Derfor har Venstre også en meget stor grad af sympati for tanken om det, der hedder et bruttoficeringsprincip, eller med et andet ord ældreløn. Men i den forbindelse er der samtidig behov for at pointere, at der skal laves et meget, meget grundigt udvalgsarbejde, og der skal mange grundige undersøgelser og analyser til, før man kan nå frem til en sådan løsning. Man skal især passe på, at de svagest stillede af pensionisterne ikke bliver ringere stillet, end de var før. Men vi ser med stor sympati på, at man f.eks. kunne få en dagpengelignende ydelse, uden at man dermed har sagt, hvilken sats den skal være på. I hvert fald er der stort behov for, at man får en forenkling af alderspensionen.

Man kan være enten på efterløn eller på førtidspension, før man bliver 67 år, og i dag ser man nogle sager, hvor efterlønnere har fundet ud af, at det bedre kan betale sig, når man har været på efterløn i nogle år, så at gå over til førtidspension. For praktiserende læger er det ofte en meget besværlig afgørelse at finde ud af, om en efterløkker nu er så reduceret i forhold til sin tidligere arbejdsevne, at vedkommende er berettiget til en førtidspension. Det er ofte svære, langvarige og ressourcekrævende afgørelser.

Derfor ser vi positivt på de betragtninger, socialministeren lægger op til, om, at der på meget længere sigt skal være noget i retning af et mere enhedspræget system.